

عنوان مقاله:

تحلیل زیباشناسانه ی فضا در هنر و معماری اسلامی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

شهلا لاجی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه

سعید مرادی - دکتری معماری، عضو هیات علمی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

اصول جهان بینی اسلامی، منبع مهمی برای معماران معناگرای مسلمان برای اقتباس معانی و مفاهیم متجلی در کالبد معماری است. مفاهیمی چون توحید، وحدت در عین کثرت، تجلی پروردگار در عالم خلقت و حرکت دایم در جهان مادی نمونه ای از مواردی هستند که در خلق معماری موثر هستند. معماری اسلامی یکی از بزرگ ترین جلوه های ظهور حقیقت هنری در کالبد مادی است. معماری اسلامی به مثابه یکی از بزرگترین شاخه های هنر اسلامی توانسته است، بخش عظیمی از ویژگی های این هنر را در بستر زمان و در طول دوره های گوناگون نهادینه سازد. هنر و معماری ایرانی برآن شد با جهان بینی جدید، روحی جدید به کالبد شهر، آداب و رسوم و رفتار و اعمال ساکنان خود دمد. این پژوهش با بررسی ویژگی های ذاتی هنر اسلامی و مفاهیم وابسته به زیبایی اسلامی، مولفه های آن را بازنشاسایی کرده و سپس با انطباق این مولفه های زیباشناسانه، مفهوم فضا را در هنر و معماری اسلامی بررسی کرده است. بررسی چگونگی تفاوت ماهوی زیبایی غربی و پارادایم های وابسته به فضا در معماری غربی با ماهیت زیبایی فضا در هنر و معماری اسلامی هدف اصلی پژوهش بوده است. نتایج پژوهش از انطباق مولفه های زیبایی اسلامی با هنر و معماری اسلامی، به مصادیق معمارانه ای که مرتبط با مفاهیم اسلامی و اصول معماری اسلامی بوده اند منجر گردیده است.

کلمات کلیدی:

هنر اسلامی، زیبایی، فضا، اصول معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572000>

